mohou býti uznání povinnými, aby i jejich smetí bylo vyváženo městskými potahy za stanovenou dávku.«

Přiznávají-li tedy pravidla osvobození jen oněm majitelům domu neb nájemcům, kteří mají vlastní potahy a kteří těmito potahy vyvážejí své smetí, chtěla umožniti těmto osobám, které mají k disposici stejné prostředky, jakých užívá obec při odstranění smetí, aby samy odvázaly smetí a tím se zbavily dávkové povinnosti. — Osoby, které vůbec nemají vlastního potahu, nemohou býti účastny osvobození podle §u 5 a nezáleží na tom, zdali snad jiným způsobem, než jaký stanoví § 2, t. j. lidskými silami smetí ze svého domu dají odvézti.

Ježto v daném případě je nesporno, že st-l nemá vlastních potahů, právem mu žal. úřad odepřel osvobození od dávky podle §u 2 pravidel.

Č. 6747.

Živnostenské právo (Slovensko): K přeložení drogistické živnosti ze zemí historických na Slovensku je třeba nové koncese.

(Nález ze dne 24. září 1927 č. 19.470.)

Věc: Ladislav B. v Kremnici proti župnímu úřadu v Turčanském Sv. Martině o převedení drogistické živnosti.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l oznámil okr. úřadu v Kremnici, odvolávaje se na ustanovení zák. z 23. června 1925 č. 155 Sb., že svojí drogistickou živnost s oprávněním k přípravě a prodeji látek a preparátů určených k lékařskému upotřebení, pokud nejsou výlučně vyhrazeny lékárníkům, a k výrobě a prodeji umělých vod minerálních přeložil z Ch., okres Kroměříž, do Kremnice. Okr. úřad v Kremnici výměrem z 29. června 1926 prohlásil, že žadatelovo ohlášení pokládá ve smyslu § 59 živn. zák. č. 259 z r. 1924 za žádost o udělení koncese uvedené v §u 22 pod č. 14 cit. zák., a že žádosti té nevyhovuje, ježto místní poměry, jmenovitě malý počet obyvatelů v Kremnici a nepatrný a chudobný kraj nedovolují, aby vedle lékárny existoval s prospěchem ještě obchod s léčivými prostředky, drogami a zbožím podobným, aniž by tím nebyla ohrožena jak existence lékárny tak drogerie, kterážto okolnost měla by neblahý vliv na jakost a čistotu léčivých prostředků, což v zájmu veř. nelze připustiti. V odvolání proti tomu podaném namítal mimo jiné žadatel, že nežádal o koncesi, ježto koncesi již má, a že pouze oznámil úřadu přesídlení živnosti do Kremnice, kteréžto oznámení měl úřad vzhledem k ustanovení zák. č. 155/25 vziti k úřední vědomosti.

Župní úřad v Turč. Sv. Martině nař. výměrem odvolání zamítl a potvrdil rozhodnutí okr. úřadu z jeho důvodů, zvláště z ohledu na místní poměry. Zároveň poznamenal župní úřad, že by bylo v rozporu s ratio legis, aby podle zákona č. 155/25 bylo přeložení živnosti ze zemí historických na Slov. a ze Slov. do zemí histor. mírněji posuzováno, než jak to ustanovuje § 59 zák. č. 259/1924.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Stížnost namítá, že úřad neprávem vyřídil žádost st-lovu jako žádost o novou koncesi a tuto st-li odepřel, ježto vzhledem k ustanovení § 1 zák. z 23. června 1925 č. 155 Sb. není k přeložení konc. živnosti ze zemí historických na Slov. zapotřebí koncese, nýbrž stačí pouhé oznámení, které st-l také učinil.

Náhled tento nemá opory v zákoně. Ustanovil-li cit. předpis, že živnostníci, kteří provozují nějakou živnost na území, kde platí živn. řád dříve rak., mohou tuto kamkoli přenášeti, třeba v dotyčném území platila pro nastoupení a provozování této živnosti odchylná právní úprava, nezavedl tím naprostou volnost v přenášení živnosti na celém území republiky čsl., nýbrž vyslovil pouze, že odchylnost právní úpravy dotyčné živnosti v zemích hist. a na Slov. sama o sobě nebrání tomu, aby určitá osoba, jež nabyla živn. oprávnění v zemích hist., přenesla svoji živnost na území platnosti živn. zák. č. 259 z r. 1924.

Byla-li tedy určitá osoba uznána za způsobilou k nastoupení a provozování živnosti na území zemí hist., a nabyla-li tu živn. oprávnění, nelze jí odepříti způsobilost k provozování téže živnosti na Slov. a Podk. Rusi jen proto, že nevyhovuje předpisům v těchto zemích ohledně osobní způsobilosti platným. Poněvadž k přenesení živnosti koncesované z jedné obce do druhé vyžaduje se jak v zemích hist. (§ 43 živn. řádu) tak na Slov. a Podk. Rusi (§ 59 živn. zák.) udělení nové koncese, mohl st-l nabýti žádaného oprávnění v obci Kremnici jen na základě udělení nové koncese, a nelze proto vytýkati žal. úřadu, že porušil práva st-lova, když vyřídil podání jeho jako žádost o tuto koncesi. Námitka st-le, že již pouhým svým oznámením nabyl dotyčného živn. oprávnění v Kremnici, je dle toho, co svrchu uvedeno, bezdůvodná. — — — —

Č. 6748.

Výčepnická licence. — Administrativní řízení (Slovensko): Nepřekonatelná překážka sama o sobě neprodlužuje lhůtu stanovenou v § 15, odst. 4 zák. čl. XXV:1899 pro oznámení o dalším provozování licence výčepnické vdovou nebo členy rodiny zemřelého majitele licence.

(Nález ze dne 24. září 1927 č. 19.579).

Věc: Vilém M. v R. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o výčepnickou licenci.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Výnosem z 23. května 1922 povolilo fin. ředitelství v Košicích Adolfu J. podle zák. čl. XXV:1899 a nař. min. pro Slov. z 11. srpna 1919, uveřejněného pod č. 131 Úr. novin »až do další dispose« v domě čp. . . . v H. osobně a neomezeně nalévati pivo, víno a všeliké lihové nápoje. Tento majitel výčepnické licence zemřel dne 5. ledna 1926 a jeho zeť Vilém M. vrátil úředníku důchodkové kontroly dle protokolu sepsaného v H. dne 19. ledna 1926 výčepnickou licenci svého tchána a udal toto: »Jelikož v naší obci jiná trafika a krčma není,